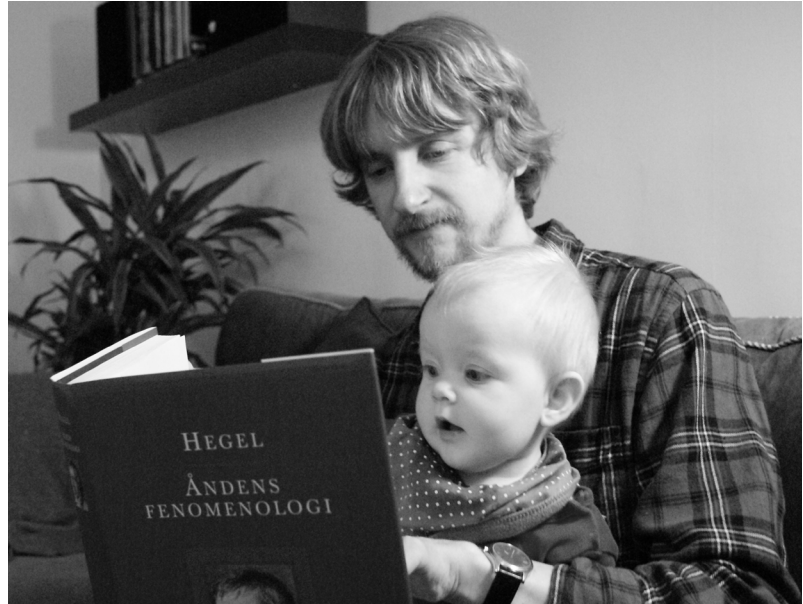

NATUR OG BEVISSTHET

– KRITIKK AV DEN DUALISTISKE NATURFORSTÅELSE

MESTERBREV VED
ESPEN D. STABELL

Hva handler masteroppgaven din om?

I oppgaven gir jeg en kritikk av det jeg kaller dualistisk naturforståelse. Den dualistiske naturforståelsen (modellert på Descartes og Kant) impliserer en betraktning av naturen som et deterministisk/mekanistisk system som er absolutt avgrenset mot menneskelig bevissthet eller subjektivitet. Kritikken jeg fremsetter mot den dualistiske modellen er basert hovedsaklig på hegeliansk dialektikk, men også på lingvistikk og kognitiv vitenskap (Lakoff & Johnson), fenomenologisk analyse (Merleau-Ponty) og kritisk teori (Horkheimer & Adorno).

Hva argumenterer du for/mot i oppgaven?

Opgavens sentrale tese går i korthet ut på at dualismens absolutte avgrensning av menneskelig bevissthet/subjektivitet mot naturen og kroppen (qua natur) nødvendigvis resulterer i en trefoldig prosess av fremmedgjøring: mennesket fremmedgjøres overfor seg selv (qua kropp/natur), overfor sine medmennesker, og – viktigst for min oppgave – overfor sine naturlige omgivelser. I min oppgave kobles fremmedgjøringstesen opp mot den såkalte økologiske krisen, og jeg forsøker å påvise en historisk så vel som en teoretisk sammenheng mellom de to fenomenene.

Hvorfor bør andre lese oppgaven din?

For den som er interessert i dualisme og dualismekritikk, kan oppgaven gi et overblikk over hovedlinjene i kartesiansk og kantiansk dualisme, samt en grundig kritikk av disse. Den som interesserer seg for koblingen mellom filosofi og økologi, kan i oppgaven finne «økologiske» lesninger av flere sentrale tenkere i den kontinentalfilosofiske tradisjonen (Kant, Hegel, Merleau-Ponty, Horkheimer & Adorno).

Hva er dine planer for fremtiden?

Foruten å ta det uendelig spennende PPU-studiet, er mine planer for fremtiden å fortsette å lese/studere, skrive filosofiske essays og artikler, og henge ut med den nyankomne datteren min.